

## **"Va voler experimentar la fatiga i el cansament"**

No saps si serà decaïment físic o una mena de cansament interior el que s'ha apoderat de tu, o les dues coses a la vegada...: lluites sense lluita, sense l'afany d'una autèntica millora positiva, a fi d'encomanar l'alegria i l'amor de Crist a les ànimes. Vull recordar-te les paraules clares de l'Esperit Sant: només serà coronat el qui hagi combatut legítim —de veritat, a pesar dels pesars. (Solc, 163)

1 de juliol

L'alegria, l'optimisme sobrenatural i humà, són compatibles amb el cansament físic, amb el dolor, amb les llàgrimes -perquè tenim cor-, amb les dificultats en la nostra vida interior o en la tasca apostòlica.

Ell, *perfectus Deus, perfectus Homo* -perfecte Déu i perfecte Home-, que tenia tota la felicitat del Cel, volgué experimentar la fatiga i el cansament, el plor i el dolor..., perquè entenguem que ser sobrenaturals comporta ser molt humans. (Forja, 290)

Quan ens cansem -a la feina, a l'estudi, a la tasca apostòlica-, quan vegem l'horitzó enfosquit, aleshores, els ulls envers Crist: envers Jesús bo, envers Jesús cansat, envers Jesús famolenc i assedegat. I com us feu

entendre, Senyor! Com us feu  
estimar! Us ens mostreu com  
nosaltres, en tot llevat del pecat:  
perquè palpem que amb Vós podrem  
vèncer les nostres males  
inclinacions, les nostres culpes.  
Perquè no importen ni el cansament,  
ni la fam, ni la set, ni les llàgrimes...  
Crist es va fatigar, tingué fam, estigué  
assedegat, va plorar. Allò que compta  
és la lluita -una contesa amable, ja  
que el Senyor s'està sempre al nostre  
costat- per complir la voluntat del  
Pare que està en el Cel. (Cfr. Ioh IV,  
34.). (Amics de Déu, 201)